



ISSN 1905-8446

RMUTT Global Business and Economics Review

คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

Vol.6 No.2

ปีที่ 6 ฉบับที่ 2 เดือนกันยายน 2554

Rajamangala University of Technology Thanyaburi
Faculty of Business Administration

Translation and Interpretation

Maneerat Sawasdiwat Na Ayutthaya

ภาวะผู้นำของนักบัญชีในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย

ศุภลักษณ์ จีระรัตน์สถิต

ประสิทธิภาพการบริหารจัดการคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชื่นนงนุช

การพัฒนาแบบสารสนเทศ เพื่อการเทียบโอนความรู้ และประสบการณ์เข้าสู่การศึกษาในระบบ ณัฐพล จันทพงศ์

ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจในการทำงานกับคุณภาพชีวิตของพนักงาน บริษัทปูนซีเมนต์นครหลวง จำกัด (มหาชน) โรงงาน 3 กิจกรรมสระบุรี

ประภาพร พุกภัย สายสังข์, ดวงตา สารณมัย, วรณีย์ เขียวสุบุญ

เปรียบเทียบพฤติกรรมการใช้บริการจีพีอาร์เอสผ่านโทรศัพท์เคลื่อนที่ บนระบบเครือข่ายเอไอเอสและระบบดีแทค ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล แสงสุพร ขาวละออ

การศึกษาทักษะด้านการจัดการงานซ่อมบำรุงในอุตสาหกรรมผลิตชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ (สารกึ่งตัวนำ) แสงวงจรรวม

กานต์วัฒน์ ศิริบุพผ

ปัจจัยทางการตลาดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวประเทศไทย ของนักท่องเที่ยว ชาวเอเชียตะวันออก : กรณีศึกษานักท่องเที่ยวชาวเกาหลี จีน ญี่ปุ่น

จิตติพรรณ ศิริตระกูลวงศ์

กลยุทธ์การขยายสู่ตลาดต่างประเทศเพื่อการส่งออกของผู้ประกอบการ อุตสาหกรรมเครื่องจักรกลและส่วนประกอบ

เกศรา วิเชียร

การพิจารณาบริการที่เพิ่มคุณค่าโดยผู้ค้าปลีก

ปิยะ เตชะทวีวัฒน์

การเปลี่ยนแปลงเทคนิคการผลิตของจังหวัดนครนายก

กรวรรณ ประณตอนันต์

แนวทางการพัฒนาตลาดการท่องเที่ยวจังหวัดอุบลราชธานี

ธัญญ์ พัฒนาธนา

การสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของนักท่องเที่ยวต่างชาติ ในภาคเหนือของประเทศไทย

อริพล ศาสตราภราด

การยอมรับสัญลักษณ์การจัดระดับความเหมาะสมของรายการโทรทัศน์การศึกษา : เขตพื้นที่การศึกษากทม.ปริมณฑล

เพ็ญพร กองนาค

ทัศนะของนักศึกษาต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การแก้ปัญหาความทุกข์เพื่อย : กรณีศึกษานักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

รองศาสตราจารย์ ดร.วิเชียร วิทยอุดม / ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เมษารัตน์ รักนุญญิต

วารสารนี้ได้รับการรับรองจากศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (Thai Journal Citation Index Center)

< BUS - 05 >

**ทัศนะของนักศึกษาต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่
การแก้ปัญหาคาความฟุ่มเฟือย : กรณีศึกษานักศึกษา
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี**

**Perception of Students toward applying the Sufficiency Economy
Philosophy to Alleviate the Lavish Habit : A Case Study of the
Rajamangala University of Technology Thanyaburi's Students**

รศ.ดร.วิเชียร วิทย์อุดม¹ และ ผศ.ดร.เขมมารี รัชชชชีพ²

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาถึงทัศนะของนักศึกษาต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การแก้ปัญหาคาความฟุ่มเฟือย 2) ศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อทัศนะของนักศึกษาต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การแก้ปัญหาคาความฟุ่มเฟือย 3) ศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะในการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้แก้ปัญหาคาความฟุ่มเฟือย

การศึกษาค้นคว้านี้เป็นการศึกษาเชิงสำรวจ ประชากรคือนักศึกษาระดับปริญญาตรีทุกชั้นปี ที่กำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ตัวอย่างคือนักศึกษาระดับปริญญาตรีทุกชั้นปีที่สุ่มมา ศึกษาโดยใช้วิธีการสัมภาษณ์ด้วยการใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือ

โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Co-efficient) ตามวิธีการของ ครอนบาค การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของประชากร โดยการทดสอบที (T - test) การวิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of Variance : ANOVA) และการเปรียบเทียบเชิงซ้อนด้วยวิธี LSD (Least Significant Difference) การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้แก้ปัญหาคาความฟุ่มเฟือย โดยการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression) ส่วนการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยการนำข้อมูลซึ่งได้จากแบบสอบถามในส่วนที่เป็นคำถามปลายเปิดมาจำแนก จัดหมวดหมู่ เชื่อมโยงข้อมูลที่ได้ วิเคราะห์ส่วนประกอบ และสรุปผลโดยอาศัยความสอดคล้องและความเป็นเหตุเป็นผล

ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่เป็นชาย โดยเมื่อจำแนกตามคณะที่นักศึกษาสังกัด ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ กำลังศึกษาชั้นปีที่ 3 มากที่สุด มีระดับผลการศึกษามากกว่า 2.75 เป็นส่วนใหญ่ มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล โดยนักศึกษากลุ่มนี้มีผู้ปกครองประกอบอาชีพ

¹ภาควิชาการจัดการ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี 39 หมู่ 1 ต. คลองหก อ. ธัญบุรี จ.ปทุมธานี 12110

โทรศัพท์: +66(2)-549-4824 โทรสาร: +66(2)-549-3243

²ภาควิชาการจัดการ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี 39 หมู่ 1 ต. คลองหก อ. ธัญบุรี จ.ปทุมธานี 12110

โทรศัพท์: +66(2)-549-4824 โทรสาร: +66(2)-577-3243 E-mail: khemaree@hotmail.com

คำสำคัญ : ทัศนะของนักศึกษา, ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง, การแก้ปัญหาคาความฟุ่มเฟือย, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ค้าขายหรือประกอบธุรกิจส่วนตัว และมีรายได้ต่อเดือนมากกว่า 40,000 บาท ส่วนตัวนักศึกษาเอง ได้รับรายได้ต่อเดือน 5,000 - 8,000 บาท เป็นส่วนใหญ่

นักศึกษามีการรับรู้ปัญหาด้านเศรษฐกิจในระดับปานกลาง โดยมีการรับรู้ปัญหาเกี่ยวกับภาวะเศรษฐกิจของครอบครัวสูงสุด และมีการทำงานพิเศษหรือหารายได้เพิ่มเพื่อช่วยเหลือครอบครัว รวมทั้งมีการวางแผนการใช้จ่ายอย่างรอบคอบ มีการทำบัญชีรายรับ - รายจ่ายเพื่อควบคุมการใช้จ่ายต่ำที่สุด นักศึกษามีการรับรู้ปัญหาด้านสังคมในระดับปานกลาง โดยมีการรับรู้ภาวะสังคมในปัจจุบันของไทย รวมทั้งทราบค่านิยมของสังคมไทยสูงสุด และมีการรับรู้เกี่ยวกับการที่สังคมปัจจุบันให้ความสำคัญกับเงิน อำนาจ และวัตถุต่ำที่สุด นักศึกษามีการรับรู้ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมในระดับปานกลาง โดยมีการรับรู้ภาวะแวดล้อมของสังคมและโลก และไม่สุขุมบุหรื ไม่รับประทานสุรา และหลีกเลี่ยงสิ่งเสพติด และอบายมุขต่าง ๆ และคำนึงถึงความปลอดภัยของสังคมและส่วนรวมเป็นที่ตั้งสูงสุด และมีการช่วยสอดส่องลดปัญหายาเสพติด เพื่อส่งเสริมให้เกิดสังคมแห่งความสุขต่ำที่สุด

ทักษะของนักศึกษาในด้านความพอประมาณอยู่ในระดับปานกลาง โดยนักศึกษาไม่ซื้อสินค้าที่มีราคาสูงเกินไป หากมีความจำเป็นต้องใช้ นักศึกษาจะเลี่ยงไปซื้อสินค้าทดแทนที่มีราคาไม่แพงสูงที่สุด นักศึกษามีการจัดสรรเงินที่ได้รับให้เพียงพอ โดยไม่ต้องขอจากผู้ปกครองเพิ่มต่ำที่สุด ทักษะด้านความมีเหตุผลของนักศึกษายู่ในระดับปานกลาง โดยการซื้อสินค้าที่จำเป็นในการดำเนินชีวิตในระดับสูง และนักศึกษามีการซื้อสินค้าที่ใช้ในการศึกษา การใช้จ่ายเงินด้วยความมีเหตุผลไม่ฟุ่มเฟือย และการพยายามหาสาเหตุและแก้ไขปัญหามิใช่การใช้จ่ายอย่างมีสติต่ำที่สุด ทักษะด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ตักนักศึกษา มีระดับของทักษะอยู่ในระดับปานกลางนักศึกษาใช้จ่ายด้วยความระมัดระวัง และไม่ก่อหนี้สูงที่สุด การหารายได้เพิ่ม เพื่อช่วยเหลือครอบครัวต่ำที่สุด

ปัจจัยที่มีผลต่อทักษะของนักศึกษาต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การแก้ปัญหาความฟุ่มเฟือย ได้แก่ คณะที่นักศึกษาสังกัด การรับรู้ปัญหาด้านเศรษฐกิจ การรับรู้ปัญหาด้านสังคม และการรับรู้ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม โดยตัวแปรที่มีอิทธิพลและสามารถอธิบายความผันแปรของการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปแก้ปัญหาความฟุ่มเฟือยของนักศึกษาได้มากที่สุด คือ การรับรู้ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม รองลงมา คือ การรับรู้ปัญหาด้านเศรษฐกิจ ส่วนการรับรู้ปัญหาด้านสังคม เป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลและสามารถอธิบายความผันแปรของการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปแก้ปัญหาความฟุ่มเฟือยของนักศึกษาได้น้อยที่สุด

คำสำคัญ : ทักษะของนักศึกษา, ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง, การแก้ปัญหาความฟุ่มเฟือย, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ธุรกิจ
รัฐยา
รัฐยา

ที่กำลัง
กชั้นปี

เทียบ
riance
ปัจจัย
ดถอย
ได้จาก
จระห

าสังกัด
ภ 2.75
บอาชีพ

1. บทนำ

การพัฒนาได้รับความสำคัญในนโยบายการพัฒนาประเทศของรัฐบาลอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 1 เป็นต้นมา รัฐบาลได้ดำเนินนโยบายการพัฒนาที่เน้นการกระจายรายได้และความเจริญสู่ชนบท และภูมิภาคอย่างต่อเนื่อง จนส่งผลให้ประเทศไทยมีการขยายตัวทางเศรษฐกิจอยู่ในระดับที่นานาประเทศให้การยอมรับเป็นอย่างสูง แม้การพัฒนาที่ผ่านมาจะทำให้การขยายตัวทางเศรษฐกิจของประเทศสูงขึ้นก็จริง แต่ปัญหาทางด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมก็เกิดขึ้นอย่างไม่เคยมีมาก่อน

สำหรับปัญหาทางด้านสังคมนั้น การพัฒนากระแสหลักภายใต้ระบบทุนนิยมแข่งขันเสรีและระบบเศรษฐกิจการตลาดได้ทำให้เกษตรกรส่วนใหญ่ของประเทศ ปรับเปลี่ยนวิถีการผลิตจากที่เคยเป็น “การผลิตเพื่อบริโภคหรือเพื่ออยู่เพื่อกิน” ไปเป็น “การผลิตเพื่อขายหรือเพื่อการตลาด” เมื่อตลาดมีการแข่งขันสูง จึงส่งผลให้ประชาชนมีค่านิยมบริโภคเกินศักยภาพของตนเองและต้องพึ่งพิงตลาดสูง สุดท้าย ความสามารถในการพึ่งตนเองลดลง

ในสภาพที่โลกได้พัฒนาเป็นโลกาภิวัตน์ ที่ซึ่งเศรษฐกิจโลกเชื่อมโยงถึงกันได้ทั้งโลกพร้อมกัน มีระบบข้อมูลสารสนเทศเข้ามาทำหน้าที่สร้างคุณค่าใหม่ ๆ ได้มากขึ้นนี้ มีผลทำให้ระบบต่าง ๆ ที่เคยมีมาต่างต้องได้รับผลกระทบและต้องปรับตัวหรือแปลงสภาพตนเองครั้งใหญ่ดังนี้ คือ

ก) ระบบเศรษฐกิจเปิดที่มากด้วยการแข่งขัน เมื่อเศรษฐกิจโลกได้มีเทคนิควิธี การผลิตมากขึ้น การรวมกลุ่มทางการค้าของประเทศต่าง ๆ การวางกติกาการทำธุรกิจกับการกำหนดมาตรฐานการผลิตและขายสินค้าระหว่างประเทศต่างก็ได้มี

การพัฒนาเป็นมาตรฐานร่วมกัน เพื่อใช้สำหรับการติดต่อทางการค้าที่เพิ่มขยยามากขึ้น ทำให้ระบบเศรษฐกิจเปลี่ยนไปเป็นเศรษฐกิจระบบเปิดโดยปริยาย

ข) การตลาดโลกาภิวัตน์ ในระบบขายข้อมูลสารสนเทศ ขณะที่ระบบเศรษฐกิจโลกเปิดถึงกันเป็นตลาดโลกใบเดียว ทำให้ธุรกิจทุกแห่งต้องรับรู้ถึงปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จ (Key Success Factor) คือ ปัจจัยด้านเทคโนโลยีข้อมูลสารสนเทศ ที่นักบริหาร โดยเฉพาะงานด้านการบริหารการตลาดของทุกองค์การจะต้องปรับตัวโดยเข้าใจและรู้จักนำเอาไอทีเข้ามาใช้อย่างเหมาะสมในหลาย ๆ ทาง

ค) การต้องเร่งเข้าใจถึงพฤติกรรมผู้บริโภคที่เปลี่ยนไป ท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว นอกจากส่งผลกระทบทำให้ธุรกิจต้องปรับตัวครั้งใหญ่ทั้งกว้างและลึกแล้ว ในอีกด้านหนึ่งที่สำคัญยิ่งกว่าก็คือ “ผู้บริโภค” (Consumer) ที่ต่างได้รับการยกฐานะสูงขึ้นอย่างรวดเร็วจากความก้าวหน้าของเทคโนโลยีสารสนเทศ

ในขณะที่สังคมไทยเจริญเติบโตรวดเร็วทางอุตสาหกรรมด้วยการใช้รายได้ประชาชาติ (GDP) และอัตราส่วนความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจเป็นตัวชี้วัดของความสำเร็จในการพัฒนา ซึ่งเป็นการพัฒนาที่ไม่มั่นคง โดยไม่ได้ให้ความสำคัญต่อภาคเกษตรกรรม ซึ่งเป็นอาชีพหลักของคนไทย และมีปรับเปลี่ยนตัวเองจากสังคมที่อยู่แบบพอเพียงเป็นสังคมที่อยู่อย่างมั่งคั่ง เริ่มสะสมส่วนเกิน มีการผลิตเพื่อขายและแสวงหากำไรให้มากที่สุด วัดค่าความสุขจากการร่ำรวยทรัพย์สินเงินทอง เป็นการพัฒนาที่มุ่งการระดมการผลิตและส่งเสริมการบริโภค หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งการพัฒนายุคใหม่นี้ได้แบ่งแยกผู้คนออกจากกัน ออกจากธรรมชาติและท้องถิ่นของตนเองในคุณค่าดั้งเดิม ตลอดจนสูญเสีย

ระบบจัดการของชุมชน ซึ่งแตกต่างจากสังคมไทย ในอดีตที่ผู้คนมีชีวิตอยู่เป็นชุมชน

การศึกษาทักษะของนักศึกษาต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การแก้ปัญหาความฟุ่มเฟือย : กรณีศึกษานักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จึงเป็นการวางรากฐานในการพัฒนาอย่างยั่งยืนในอนาคต เนื่องจากพฤติกรรมการบริโภคตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ตามแนวพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาชาติของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติในปัจจุบัน

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาถึงทักษะของนักศึกษาต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การแก้ปัญหาความฟุ่มเฟือย
2. เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อทักษะของนักศึกษาต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การแก้ปัญหาความฟุ่มเฟือย
3. เพื่อศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะในการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้แก้ปัญหาความฟุ่มเฟือย
4. เพื่อนำผลการศึกษาที่ได้ไปใช้เป็นข้อมูลสำหรับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

2. วิธีการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีทุกชั้นปี ที่กำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยเลือกจากนักศึกษา 10 คณะ กำหนดขนาดของตัวอย่างประชากรโดยวิธีการของยามาเน (Taro Yamane, 1970:886) ที่ระดับความมีนัยสำคัญ

0.10 และขนาดความคลาดเคลื่อน $\pm 10\%$ และสัมประสิทธิ์ความผันแปรเท่ากับ 0.10 จากประชากรทั้งสิ้น 23,475 คน จะได้ตัวอย่าง 100 คน ในการสุ่มตัวอย่างใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) โดยจำนวนหน่วยตัวอย่างเป็นสัดส่วนกับจำนวนประชากร ใช้คณะที่นักศึกษาสังกัดเป็นชั้นภูมิ ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแต่ละระดับ (ชั้นภูมิ) โดยการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) เพื่อวัดระดับทักษะของนักศึกษาต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การแก้ปัญหาความฟุ่มเฟือย ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการศึกษาเอกสาร ทฤษฎี แนวคิดต่างๆ รวมถึงงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และสอดคล้องตามวัตถุประสงค์ รวมทั้งกรอบแนวคิดที่กำหนดขึ้น

การนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเพื่อการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ไปทดสอบความเที่ยงตรง (Validity) และหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยการนำแบบสอบถามที่ตรวจสอบและปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทำการทดสอบ (Pre-Test) โดยทดสอบกับกลุ่มประชากรที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มที่ทำการศึกษา จำนวน 30 หน่วยตัวอย่าง จากนั้นจึงเก็บรวบรวมแบบสอบถามทั้ง 30 ชุดนั้น มาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha-coefficient) ของครอนบาค ได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาเท่ากับ 0.87

การเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ข้อมูลปฐมภูมิ ได้แก่ ข้อมูลจากแบบสอบถาม ได้ทำการสอบถามกลุ่มตัวอย่างจากนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จำนวน 100 คน โดยใช้แบบสัมภาษณ์เป็นเครื่องมือ และผู้วิจัยทำการ

เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ส่วนการเก็บรวบรวมข้อมูลทุติยภูมิ ได้แก่ ข้อมูลเอกสารวิชาการ แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงาน ตลอดจนผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

วิธีวิเคราะห์ข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ประกอบด้วย วิเคราะห์โดยใช้ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Co-efficient) ตามวิธีการของ ครอนบาค การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของประชากร โดยการทดสอบที (T-test) การวิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of Variance : ANOVA) และการเปรียบเทียบเชิงซ้อนด้วยวิธี LSD (Least Significant Difference) การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้แก้ปัญหาความฟุ่มเฟือย โดยการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression) ส่วนการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยการนำข้อมูลซึ่งได้จากแบบสอบถามในส่วนที่เป็นคำถามปลายเปิดมาจำแนก จัดหมวดหมู่ เชื่อมโยงข้อมูลที่ได้ วิเคราะห์ส่วนประกอบ และสรุปผลโดยอาศัยความสอดคล้องและความเป็นเหตุเป็นผล

3. ผลและการอภิปรายผล

ผลการศึกษาข้อมูลทั่วไป

นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาชาย (คิดเป็นร้อยละ 62) โดยเมื่อจำแนกตามคณะที่นักศึกษาสังกัด นักศึกษาส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ (คิดเป็นร้อยละ 30) เป็นนักศึกษาที่กำลังศึกษาชั้นปีที่ 3 มากที่สุด (คิดเป็นร้อยละ 31) มีระดับผลการศึกษามากกว่า 2.75 เป็นส่วนใหญ่ (คิดเป็นร้อยละ 44) นักศึกษาส่วนมาก (คิดเป็นร้อยละ 39) มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพ

และปริมณฑล โดยนักศึกษาส่วนใหญ่ (คิดเป็นร้อยละ 29) มีผู้ปกครองประกอบอาชีพค้าขายหรือประกอบธุรกิจส่วนตัว และมีรายได้ต่อเดือนมากกว่า 40,000 บาท (คิดเป็นร้อยละ 23) ส่วนตัวนักศึกษาเองได้รับรายได้ต่อเดือน 5,000 - 8,000 บาท เป็นส่วนใหญ่ (คิดเป็นร้อยละ 34)

4. สรุปผลการวิจัย

ผลการศึกษาถึงทัศนคติของนักศึกษาต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การแก้ปัญหาความฟุ่มเฟือย

ผลการศึกษาทัศนคติของนักศึกษาต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การแก้ปัญหาความฟุ่มเฟือย สามารถสรุปได้ ดังนี้

2.1) การรับรู้ปัญหาด้านเศรษฐกิจ นักศึกษามีการรับรู้ปัญหาด้านเศรษฐกิจโดยรวมในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.33) โดยนักศึกษามีการรับรู้ปัญหาเกี่ยวกับภาวะเศรษฐกิจของครอบครัวสูงที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.06) รองลงมานักศึกษามีการซื้อสินค้าเมื่อพิจารณาแล้วว่าสินค้านั้นมีคุณภาพเหมาะสมกับจำนวนเงินที่ต้องจ่าย (ค่าเฉลี่ย 3.92) ส่วนเรื่องที่นักศึกษามีน้อยที่สุด ได้แก่ การมีการทำงานพิเศษหรือหารายได้เพิ่มเพื่อช่วยเหลืครอบครัว และการมีการวางแผนการใช้จ่ายอย่างรอบคอบ มีการทำบัญชีรายรับ - รายจ่ายเพื่อควบคุมการใช้จ่าย (ค่าเฉลี่ย 2.44)

2.2) การรับรู้ปัญหาด้านสังคม ในภาพรวม นักศึกษามีการรับรู้ทางด้านสังคมในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.10) โดยทุกประเด็นย่อยนักศึกษาล้วนมีระดับการรับรู้อยู่ในระดับปานกลาง และนักศึกษามีการรับทราบว่าภาวะสังคมในปัจจุบันของไทย รวมทั้งทราบค่านิยมของสังคมไทยสูงที่สุด (ค่าเฉลี่ย 3.60) รองลงมานักศึกษามีการวางแผน

ชีวิต เพื่อความอยู่รอดในสังคม (ค่าเฉลี่ย 3.58) นักศึกษามีการรับรู้เกี่ยวกับการที่สังคมปัจจุบันให้ความสำคัญกับเงิน อำนาจ และวัตถุต่ำที่สุด (ค่าเฉลี่ย 2.54)

2.3) การรับรู้ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม ในภาพรวมนักศึกษามีการรับรู้ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.48) นักศึกษาทราบภาวะแวดล้อมของสังคมและโลก และไม่สุขุมหรือไม่รับประทานครา และหลีกเลี่ยงสิ่งเสียดแทงและอบายมุขต่าง ๆ และคำนึงถึงความปลอดภัยของสังคมและส่วนรวมเป็นที่ตั้งสูงสุด (ค่าเฉลี่ย 3.71) รองลงมานักศึกษาซื้อสินค้าต่าง ๆ ตามความจำเป็น เลือกซื้อเสื้อผ้า เครื่องประดับแบบเรียบ ๆ แต่สามารถใช้ได้นาน ไม่ต้องซื้อใหม่บ่อย ๆ และนักศึกษามีการช่วยสอดส่องลดปัญหาอาชญากรรมเพื่อส่งเสริมให้เกิดสังคมแห่งความสุขต่ำที่สุด (ค่าเฉลี่ย 2.71)

2.4) ทักษะของนักศึกษาในด้านความพอประมาณ ในภาพรวมทักษะของนักศึกษาในด้านความพอประมาณอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.51) โดยประเด็นย่อยต่าง ๆ ในด้านความพอประมาณนักศึกษามีทักษะในระดับปานกลางทั้งสิ้น นักศึกษาไม่ซื้อสินค้าที่มีราคาสูงเกินไป หากมีความจำเป็น ต้องใช้ นักศึกษาจะเลี่ยงไปซื้อสินค้าทดแทนที่มีราคาไม่แพงสูงที่สุด (ค่าเฉลี่ย 3.53) รองลงมานักศึกษามีความพึงพอใจในสิ่งที่ตนเองเป็น ตนเองมีโดยไม่ต้องขวนขวายหาสิ่งอื่นใดมาเติมเต็ม (ค่าเฉลี่ย 3.52) และนักศึกษามีการจัดสรรเงินที่ได้รับให้เพียงพอ โดยไม่ต้องขอจากผู้ปกครองเพิ่มต่ำที่สุด (ค่าเฉลี่ย 3.47)

2.5) ทักษะของนักศึกษาในด้านความมีเหตุผล ในภาพรวมทักษะด้านความมีเหตุผลของนักศึกษายู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.61) โดยนักศึกษามีการซื้อสินค้าที่จำเป็นในการดำเนินชีวิต

ในระดับสูง (ค่าเฉลี่ย 3.69) และเป็นเรื่องที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด นอกนั้นอยู่ในระดับปานกลางทั้งสิ้น รองจากการซื้อสินค้าที่จำเป็นในการดำเนินชีวิตซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดแล้ว นักศึกษามีวินัยทางการเงิน มีความรับผิดชอบทั้งต่อตนเอง ครอบครัว และสังคม (ค่าเฉลี่ย 3.60) และนักศึกษามีการซื้อสินค้าที่ใช้ในการศึกษา การใช้จ่ายเงินด้วยความมีเหตุผล ไม่ฟุ่มเฟือย และการพยายามหาสาเหตุและแก้ไข ปัญหาในเรื่องการใช้จ่ายอย่างมีสติต่ำที่สุด (ค่าเฉลี่ย 3.59 เท่ากัน)

2.6) ทักษะของนักศึกษาในด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดี ในภาพรวมทักษะด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดีนักศึกษามีระดับของทักษะอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.47) โดยนักศึกษาใช้จ่ายด้วยความระมัดระวัง และไม่ก่อหนี้ และมีความสุขกับภาวะความเป็นอยู่ และสภาพแวดล้อมในปัจจุบัน ในระดับสูง นอกนั้น อยู่ในระดับปานกลางทั้งสิ้น นักศึกษาใช้จ่ายด้วยความระมัดระวัง และไม่ก่อหนี้สูงที่สุด (ค่าเฉลี่ย 3.85) รองลงมาได้แก่การที่นักศึกษามีความสุขกับภาวะความเป็นอยู่และสภาพแวดล้อมในปัจจุบัน ส่วนการหารายได้เพิ่มเพื่อช่วยเหลือครอบครัวต่ำที่สุด (ค่าเฉลี่ย 2.83)

ผลศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อทักษะของนักศึกษาต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การแก้ปัญหาความฟุ่มเฟือย

ปัจจัยที่มีผลต่อทักษะของนักศึกษาต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การแก้ปัญหาความฟุ่มเฟือย ได้แก่ คณะที่นักศึกษาสังกัด การรับรู้ปัญหาด้านเศรษฐกิจ การรับรู้ปัญหาด้านสังคม และการรับรู้ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม โดยตัวแปรที่มีอิทธิพลและสามารถอธิบาย ความผันแปรของการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปแก้ปัญหาความฟุ่มเฟือยของนักศึกษาได้มากที่สุด คือ การรับรู้ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม รองลงมา คือ การรับรู้

(คิดเป็นร้อยละ
ค่าขายหรือ
ต่อเดือน
23) ส่วนตัว
10 - 8,000
)

ศึกษาต่อ
รแก้ปัญหา

ต่อการนำ
ปัญหา

นักศึกษา
ในระดับ
มีการรับรู้
เบครัวสูง
มีการซื้อ
คุณภาพ
เฉลี่ย 3.92)
การมีการ
วยเหลือ
จ่ายอย่าง
จ่ายเพื่อ

ภาพรวม
ดับปาน
ักศึกษา
ง และ
ปัจจุบัน
สูงที่สุด
างแผน

ปัญหาด้านเศรษฐกิจ ส่วนการรับรู้ปัญหาด้านสังคม เป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลและสามารถอธิบายความผันแปรของการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปแก้ปัญหาความฟุ่มเฟือยของนักศึกษาได้น้อยที่สุด โดยทั้งสามปัจจัยมีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติของนักศึกษาต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การแก้ปัญหาความฟุ่มเฟือย

ข้อเสนอแนะ

1) ควรมีการประชาสัมพันธ์ให้ความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงในมหาวิทยาลัยอย่างต่อเนื่อง

และสม่ำเสมอ เนื่องจากนักศึกษาส่วนใหญ่ยังขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องเศรษฐกิจพอเพียง หรือมีความรู้ความเข้าใจเพียงเล็กน้อย

2) ควรมีการจัดกิจกรรมกระตุ้นการบริโภคตามแนวเศรษฐกิจพอเพียงในมหาวิทยาลัย และให้บุคลากรทุกระดับ รวมทั้งนักศึกษามีส่วนร่วมในกิจกรรมให้มากที่สุด โดยเป็นการดำเนินกิจกรรมตามนโยบายของมหาวิทยาลัย และผู้บริหารควรให้ความสำคัญกับการดำเนินกิจกรรมอย่างจริงจัง

3) ควรมีการติดตามผลและประเมินผลการจัดกิจกรรมและนำมาปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

- [1] กระทรวงมหาดไทย. 2549. หมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงตัวอย่างภาคกลาง เพื่อการขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียง. กระทรวงมหาดไทย พ.ศ. 2549 – 2551. คณะกรรมการอำนวยการเศรษฐกิจพอเพียง กระทรวงมหาดไทย.
- [2] กระทรวงมหาดไทย. 2550. การขับเคลื่อนปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงกระทรวงมหาดไทย. ส่วนยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาชุมชนและส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น สำนักงานนโยบายและแผน สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย.
- [3] กรมการพัฒนาชุมชน. 2545. 40 ปีกรมการพัฒนาชุมชน. กรุงเทพฯ : บริษัท บพิธการพิมพ์ จำกัด. 2549.
- [4] กังสดาล อยู่เย็น. 2544. พลวัตชุมชนบ้านเป็ดในภายใต้แนวความคิดเศรษฐกิจพอเพียง. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- [5] กัลยา วาณิชขัญชา. 2548. การใช้ SPSS for Windows ในการวิเคราะห์ข้อมูล. (พิมพ์ครั้งที่ 7) กรุงเทพฯ : บริษัทธรรมสาร จำกัด
- [6] กลุ่มพัฒนากอบแนวคิดทางทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง. 2546. วรรณกรรมปริทัศน์ที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจพอเพียง. สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจ.

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอขอบคุณมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิร ที่สนับสนุนเงินทุนในการวิจัยครั้งนี้